A°. 1840.

N°. 65.

DONDERDAG DEN 13den AUGUSTUS.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

NOTIFICATIE,
van den 11 Augustus 1840.

De Gouverneur Generaal ontwaard hebbende de moeijelijkheden, welke er voor de Ingezetenen zich somwijlen voordoen, uit hoofde van hunne onbekendheid met de namen van diegenen, die in de Burgerregisters zijn ingeschreven; heeft goedgevonden en verstaan te bepalen, dat voortaan op de gewone kantoor uren ter Gouvernements Secretarij zal gevaceerd worden, om aan belanghebbenden deswegens de noodige mededeelingen te doen, immers voor zoo verre betreft de geslachts- en voornamen der in die registers ingeschrevene personen.

De Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen,
J. C. RIJK.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 11 Augustus 1840.*

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie*, te verleenen aan de navolgende Slaven, als:

1°. Mr. P. FIERS SMEDING, voor den Slaaf *Andries;* hem in eigendom toebehoorende.

2°. De Weduwe JUDÂ MACHIEL DE VRIES, geboren ALEXANDER, voor de Slavin *Premiere* en haar Kind *Paul;* haar in eigendom toebehoorende.

3°. De Weduwe J. A. C. HIRSCHFELD, geboren A. C. BUSCH, voor den Slaaf *Willem;* haar in eigendom toebehoorende.

4°. SALOMON SOESMAN JUNIOR, voor den Slaaf *Laurens;* hem in eigendom toebehoorende.

5°. ISAAC BROMET, voor de Slavin *Petronella;* hem in eigendom toebehoorende. — En

6°. J. VAN BEERENSTEIJN, voor de Slavin *Cornelia* en haar Kind *Alexander;* hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat Zijne Excellentie goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al de genen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 11 Augustus 1840.*

(28714) De navolgende Personen hebben op heden aanteekening gedaan van hun voorgenomen vertrek uit de Kolonie:
PAULUS JACOBUS SCHMIDT.
PIERRE DUBUS. — En
Minderjarige ARON BUENO DE MESQUITA Jz.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 12 Augustus 1840.*

(28733) De Persoon van MOZES ABRHAHAM DE VRIES, heeft op heden aanteekening gedaan, van zijn voorgenomen vertrek uit de Kolonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Met voorkennis van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, is door den ondergeteekende, het volgende TARIEF bepaald voor de Koloniale Producten, welke door de Handelaars of Slijters in *Koffij, Suiker, Cacao, Malassie, Voorloop* en *Lika*, worden verkocht:

De *Heele Koffij*	voor	50	Centen het ℔.
Gebroke dito	»	40	» »
Gebrande do.	»	56	» »
Suiker	»	18	» » verkocht wordende bij een pond of grootere hoeveelheid.
Idem	»	20	Centen het ℔, verkocht wordende in mindere hoeveelheid dan een ℔.
Malassie	voor	50	Centen de gallon.
Cacao	»	28	» het ℔.
Lika	provisioneel zonder prijsbepaling.		
Voorloop	provisioneel zonder prijsbepaling.		

Paramaribo den 12 Augustus 1840.

De fungerende Procureur Generaal der Kolonie *Suriname*,
P. FIERS SMEDING.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 10den dezer, de Nd. Am. Brik *Creole*, Kapt. F. Nickerson, naar Bonaire en Curaçao, in Ballast.

Den 11den, het Schip *Amsterdam*, Kapt. L. Wildschut, naar Amsterdam, lading: 218 vaten Suiker, 3 balen gebroken Koffij, 43 balen schoone- en 3 balen vuile Katoen, 170 balen Cacao en 20 vaten Rum.

ADVERTISSEMENTEN.

(28711) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 14den Augustus 1840, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven met namen *Eduard, Geluk, Theresia, Grewa* en *Fannij;* bekend ten name van L. FESSLER, doch het eigendom van E. NAHAR.

Paramaribo den 8 Augustus 1840.
R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(28738) Fungerende CURATORS zullen op den 26sten dezer, des namiddags ten 4 ure, in het locaal van het Departement der *Onbeheerde Boedels*, publiek doen verkoopen, de volgende *VASTE EFFECTEN:*

De SUIKER-PLANTAADJE *VLAMMENBURG*, gelegen aan de rivier *boven Commewijne*, ter linkerhand in het opvaren, tusschen de Plantaadjen *Fauquenburg* en *de Dageraad*, en zulks met al derzelver FABRIEKEN, GEBOUWEN, SLAVEN en verder TOEBEHOOREN; aankomende den Boedel VOLKERT VAN HALM JBz.

Het *HUIS* en *ERF*, Nieuwe Wijk La. A. No. 103 en Oude Wijk La A. No. 55, staande en gelegen aan de *Oranje Straat.* — En

Het *ERF*, Oude Wijk La. A. No. 89, gelegen aan den *Waterkant*, met de daarop staande *ZIJGEBOUWEN* en *STEENEN KEUKEN;* beiden toebehoorende den Boedel EZECHIEL BAREND.

Den blooten GROND *CHARLESBURG* of zoogenaamde *CRÊPIE*, gelegen tusschen den Grond *Wölffenbuttel* en het Erf van den Heer C. A. RICHTER; aankomende voor de *helft* den Boedel JACOB DE LEON en voor de *wederhelft* Mejufv. RIBCA FERNANDES.

En

Een *OPSTAL* op het Erf Nieuwe Wijk La. E. No. 366, aan de *Hooge Straat:* voor rekening van den Boedel BEBÉ van BERRENGER.

Zullende de inventaris en koop-conditien aan het Departement voormeld, ter *visie* voor elkeen liggen.

Paramaribo den 12 Augustus 1840.
M. N. ARLAUD,
2de Commies.

Tooneel-Genootschap:
THALIA.

(26201) Op Maandag den 17 Augustus 1840: GESNER OF HET ZWITSERSCHE HUISGEZIN, TOONEELSPEL in *drie* bedrijven; en na hetzelve: DE MEDEMINNAAR VAN ZICH ZELVEN, BLIJSPEL met Zang, in *één* Bedrijf.

De aanvang precies ten *zeven* ure.

De Secretaris,
H. F. WESENHAGEN.

(28161) De ondergeteekende is beschaamd zijne talrijke Debiteuren *te moeten* herinneren aan hetgeen zij aan hem voor Geneeskundige behandeling verschuldigd zijn; vertrouwende echter dat zij zich wederkerig zullen schamen en van hunne verpligtingen tegen hem zullen kwijten, ten einde daarmede onaangename gevolgen, zoo voor hem als hun voortekomen.

Paramaribo den 13 Augustus 1840.
F. W. HOSTMANN,
Medic. Doctor.

Het Tooneel.

Het tooneelspel *Maria van Zweden* en *Christina van Finland*, hetwelk sedert eenige jaren niet was gezien, werd Zaturdag den 23e. Mei weder ten tooneele gevoerd, doch met eenige bekortingen, die er geen nadeel aan hebben toegebragt. Wenschelijk is het, integendeel, dat men er nog meer in bekorte, want het stuk is ook nu nog te lang. Dit zou ook verholpen kunnen worden, indien sommige vertooners niet op iederen zin, ieder woord, iedere lettergreep eenen nadruk legden, waardoor eene gerektheid ontstaat, die hinderlijk is voor den aanschouwer, en het effect benadeelt.

Meer verdienstelijk was het spel van de heeren Engelman en Peters. Ook de heer Roobol, de vertaler van het stuk, wiens veelzijdige verdiensten wij altijd gereed zijn te erkennen, speelde zijne rol goed, en toonde haar volkomen te begrijpen; jammer echter zijne onduidelijke uitspraak! Het ware te wenschen, dat hij gehoor gaf aan den raad van allen, die het wel met hem meenen, en ijverig poogde, de uitspraak te verbeteren, hetwelk als dan, bij eene gepaste aanwending van doelmatige middelen, zonder twijfel gelukken zoude. Mevr. Engelman speelde voortreffelijk; zij schetste de liefde der moeder, en de smart der echtgenoot zoo natuurlijk en treffend, dat geen hart ongeroerd bleef, en zij van het opgetogen publiek eene regtmatige hulde ruimschoots verwierf.

Het tooneel werd, Woensdag daaraanvolgenden, gesloten, met de voorstelling van *Sylla*. Het talrijk opgekomen publiek getuigt van de voortdurende belangstelling in de uitvoering van het treurspel, een maal de roem van ons tooneel, doet thans, het is niet te ontkennen, diep gezonken.

Engelman was, vooral in het 4de en 5de bedrijf uitmuntend, en toonde zich de waardige kweekeling van den grooten Snoek. De droom was vol waarheid en de afstand der dictateur verheven en grootsch; beiden maakten eenen diepen indruk op den aanschouwer. Wij betreurden, dat eenige passages, door de laauwheid van sommige spelers volstrekt verlooren gingen. De lamme wijze, waarop de dolkstoot in het 5de bedrijf wordt afgeweerd, bedierf dezen geheelen coup de théatre, die vroeger, zoo als dat behoort, ten sterksten uitkwam. Enkele acteurs hebben daarbij de onaangename gewoonte van gestadig te spuwen; — in het treurspel vooral is dat aanstotelijk. Ieder, die eenigzins weet van den welstand dien het toneel vordert, moest van zelve inzien, dat zulk een gewoonte met de tragische waardigheid volstrekt onbestaanbaar is, en ook de beste uitvoering voor den oplettenden aanschouwer van alle uitwerking berooft.

In het algemeen kan men niet dikwijls genoeg aanmerken, dat velen der acteurs en actrices te veel op zich zelven studeren; waardoor de zamenwerking ontbreekt, die alleen het goede ensemble kan uitmaken. Onder een goed tooneel-bestuur moet het ensemble niet afhangen van de vraag, of de acteurs en actrices elkander genegen of niet genegen zijn. Wie eene rol te vervullen heeft, moet niet bloot staan aan de kans, zijne treffendste momenten door een onverschillig of ongenegen medespeler bedorven te zien. Zoo ergens dan is bij het Amsterdamsch Tooneel-gezelschap een ervaren en welgezind regisseur noodig; met de magt bekleed, om alle de spelende personen te doen werken naar den eisch van het spel. Reeds menigmalen is het gezegd, en zoo lang in deze behoefte niet is voorzien, bestaat er weinig hoop op een goed geheel in de uitvoering van treurspelen.

De rolverdeeling was gelijk doorgaans, ook ditmaal allerzonderlingst. De Heer Evers die bekwame treurspel-speler, was niet in het stuk; daarentegen was eene voorname rol gegeven aan den Heer Walter, den Baryton. Ook de Heer Ollefen was niet op zijne plaats en het is dan zijne schuld niet, als wij zeggen, dat hij ons niet heeft voldaan. Over het algemeen heeft deze heer, die in het tooneel- en blijspel dikwijls en teregt wordt toegejuicht, in zijne houding, gebaren, gang en toon, te weinig van hetgeen men in den treurspeler verwacht. Ditmaal liet ook zijn kapsel, voor een Romein van hoogen stand veel te wenschen over. Mevr. van Ollefen kweet zich loffelijk van hare taak, en zoude er gewis meer voldoening van gehad hebben; zoo niet, gelijk wij reeds aanmerkten, eenige harer gelukkigsten momenten door anderen totaal waren bedorven. Ook de Heer Peters had vele goede oogenblikken bij eene vlijtige onafgebroken studie van rigtige declamatie, bij een ijverig streven naar waarheid, zien wij eene schoone toekomst voor hem tegemoet. De Heer Walter, die voor het eerst, zoo wij meenen en tot algemeene verbazing, eene belangrijke rol in het treurspel vervulde, deed dit, zijne vreemdheid in het vak in aanmerking genomen, niet onverdienstelijk, en bewees, dat ook hij, willende studeren, en bovenal zich toeleggende op beschaving van toon en uitspraak, wel berekend is om in de tragedie genoegen te geven.

De slordigheid van sommige costumes getuigde van de nalatigheid, waarmede het treurspel tegenwoordig behandeld wordt, en de weinige talrijkheid van het Romeinsche volk deed het laatste tooneel veel van den indruk verliezen, dien het anders, bij het meesterlijk spel van den Heer Engelman zou gemaakt hebben.

En daarmede is dan het tooneel gesloten, en . . . . . .

Der kunsten God, aan 't IJ met geestdrift aangebeên,
Zit nu in 't heiligkoor, drie maanden lang, alleen.

Indien het waar is, wat men zegt, dat de heer Engelman voor het aanstaande jaar niet weder is geëngageerd, zal het treurspel deszelfs krachtigsten steun hebben verloren, en de vertooning daarvan geheel achterwege dienen te blijven. Ook in den heer Walter, zoo deze mede niet geëngageerd wordt, zal het buiten dien niet talrijk, en wat de mannen betreft, niet zeer voortreffelijk opera-personeel, een zeer bruikbaar lid verliezen; want de heer Walter is goed muzijkant, en heeft eene krachtige en heldere barijtonstem, die, bij eene goede ontwikkeling, meer en meer zoude kunnen voldoen.

De vooruitzigten zijn dus niet gunstig. Wij hopen echter, dat alles zich nog ten beste zal schikken. Dat zal zeker gebeuren, als men aan de eene zijde de vorderingen niet te hoog opdrijft, en aan den anderen kant bedenkt, dat de kunstenaar fatsoenlijk moet kunnen leven, indien hij zijne moeijelijke taak behoorlijk vervullen zal.

(*Avondbode, 3 Junij 1840.*)

Zelden is het leven van eenen Koning derwijze door eene aaneenschakeling van onheilen gekenmerkt als dat van Frederik VI; zelden intusschen was een Koning derwijze geëerd en bemind door zijn gansche volk als Frederik VI van Denemarken. Men kent de reeds tot het gebied der geschiedenis en het treurspel behoorende rampspoedige gebeurtenissen, welke in zijne treurig doorgebragte jongelingsjaren voorvielen, het zielsleed van zijnen vader, de terdoodbrenging van den ongelukkigen Struensee en de verbanning van zijne moeder, welke, verre van den beminden zoon, aan droefheid overleed. Wel is waar kenmerken de namen van zijne ministers A. P. Bernstorff, Schimmelman en Reventlow den aanvang zijner regering, en behield eene, door openhartigheid en vasten wil aller achting winnende politiek aan Denemarken eenen eervollen vrede, terwijl door gansch Europa het krijgsrumoer weergalmde (Bernstorfs vaste staatkunde; de uitrusting eener Deensch-Zweedsche vloot en de in alle zeëen bekende sloude roemwaardige houding der Deensche marine dwongen het trotsche Engeland tot inschikkelijkheid; de zege voor Tripoli), wel is waar was de 2de April 1801, toen tegen den heldenmoed der vloot en der burgers, studenten en garnizoen van Koppenhagen, de overmagt van den zeeheld Nelson schipbreuk leed, een in Denemarkens geschiedenis eeuwig roemrijke dag, maar in 1807 ontroofde een te midden van diepen vrede ondernomen overval en strooptogt van Engeland, eene gebeurtenis over welke door gansch Europa een kreet van afschuw opging en wier herinnering nu nog iederen edel-denkenden Brit schaamrood doet worden, aan Denemarken deszelfs vloot: deszelfs handel en welvaart bezweken onder eenen ongelukkigen zevenjarigen oorlog: een gedeeltelijk staatsbankroet was niet te vermijden; Noorwegen door volksstam, taal en geschiedenis de wederhelft des rijks, ging verloren, waartegen het voor Lauenburg in ruil gekregen gedeelte van Pommeren slechts eene zwakke vergoeding opleverde.

In het jaar 1838 zijn te Petersburg, behalve de dagbladen en tijdschriften, 777 oorspronkelijke werken verschenen en 116 vertalingen, te zamen de hoeveelheid der in het jaar te voren gedrukte werken met 1241 bladen druks overtreffende.

De zucht der Engelschen om schilderijen in bezit te hebben, is in de laatste jaren op eene buitengewone wijs toegenomen. In het jaar 1833 was het getal schilderstukken van buitenlandsch ingevoerd 3,760 en in 1838 is het getal tot 8,691 gestegen. Het gezamenlijk getal, die van 1833 tot 1838 ingevoerd werden, heeft bedragen de verbazende hoeveelheid van 46,381 stukken; hiervan waren er 22,291 uit Frankrijk gekomen; 11,423 uit Italie; 5 609 uit Duitschland; 3240 uit Belgie; 1,119 uit Noord-Nederland, en 3699 uit verschillende andere landen. Meerendeels echter waren deze stukken slechts copijen, en het getal der oorspronkelijke, van wezenlijke verdienste, werd gerekend geen 1000 te bedragen.

Te Paramaribo, bij J. J. ENGELBRECHT.